

235.

Godkänd i första kammaren den 6 juni 1917.

Godkänd i andra kammaren den 6 juni 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckt motion om ersättning åt viss från Uddevalla till Göteborg förflyttad järnvägspersonal för av flyttningen föranledda kostnader.

(Statsutskottets utlåtande nr 146.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, att riksdagen måtte besluta tillerkänna den vid indragningen av lokomotivstationen i Uddevalla den 1 oktober 1913 till Göteborg förflyttade personalen ersättning för de kostnader var och en styrker sig ha haft för flyttningen i fråga, dock högst till ett belopp av kronor 1,715:45, samt bemyndiga järnvägsstyrelsen att av trafikmedel för ändamålet utbetala högst detta belopp.

Över förevarande motion har riksdagens vederbörande utskott, efter därom i vederbörlig ordning framställd begäran, erhållit yttrande från järnvägsstyrelsen, som därutinnan dels åberopat ett av styrelsen under fjolåret över en i den föreliggande frågan inom andra kammaren väckt motion avgivet yttrande (vidfogat statsutskottets utlåtande 1916 nr 120), dels ock med anledning av vad i den nu förevarande motionen uppgivits rörande utbetalning till ifrågavarande järnvägstjänstemän vid deras tidigare förflyttning till Uddevalla av flyttningersättning i form av visst antal dagtraktamenten hänvisat till ett av vederbörande distriktsförvaltning avgivet yttrande i ärendet.

Av sistberörda yttrande inhämtas, att av de ifrågavarande 26 järnvägstjänstemän, som förflyttats från Uddevalla till Göteborg, vid förflytt-

ningen till Uddevalla flyttningsersättning i form av dagtraktamenten tilldelats en tjänsteman samt att nattlogisersättning utgått till tre tjänstemän, medan i övrigt någon ersättning för flyttningen icke utbetalats.

De upplysningar, som i distriktsförvaltningens utredning meddelats, giva visserligen vid handen, att vid den ifrågavarande personalens förflyttning till Uddevalla någon ersättning direkt svarande mot då uppkommande flyttningskostnader icke utbetalts. Emellertid har i några fall, till och med vid frivillig förflyttning, viss gottgörelse erhållits. I sitt år 1916 avgivna yttrande över den då i frågan väckta motionen anförde ock järnvägsstyrelsen, att styrelsen funne det i princip riktigt, att personal vid statens järnvägar, som måste underkasta sig tvångsförflyttning, erhöle ersättning för med förflyttningen förenade kostnader, i likhet med vad som vore fallet vid de övriga kommunikationsverken. Vidare förklarade sig järnvägsstyrelsen sakna anledning till anmärkning mot storleken av de begärda ersättningsbeloppen. Såsom en omständighet av vikt för den förevarande frågans bedömande vill riksdagen jämväl framhålla, att järnvägsstyrelsen vidtagit åtgärd i syfte, att bestämmelser i angiven riktning måtte varda meddelade, vadan alltså ett bifall till motionen icke torde behöva föranleda, att för framtiden frågor av enahanda art skulle komma att dragas under riksdagens prövning.

Med stöd av vad sålunda anförts har riksdagen, som funnit billigheten tala för bifall till det i motionen gjorda yrkandet, medgivit, att till den vid indragningen av lokomotivstationen i Uddevalla den 1 oktober 1913 till Göteborg förflyttade personalen må av statens järnvägars trafikmedel utbetalas ersättning för de vederbörligen styrkta kostnaderna för flyttningen i fråga, dock högst till ett belopp av 1,715 kronor 45 öre.

Stockholm den 6 juni 1917.

Med undersåtlig vördnad.
